

SCHEIDSGERECHT GEZONDHEIDSZORG

Kenmerk: 09/29KG

De voorzitter van het Scheidsgerecht, mr. A. Hammerstein, wonende te Arnhem, bijgestaan door mr. drs. J.C.W. de Sauvage Nolting, heeft het navolgende vonnis in kort geding gewezen in de zaak van:

A.,
wonende te Z. (Y.),
eiser in de hoofdzaak,
gemachtigde: mr. G.H. Sjobbema;

tegen:

de stichting B.,
gevestigd te Y.,
verweerster in de hoofdzaak,
eiseres in de vrijwaring,
gemachtigde: mr. J.G. Sijmons;

en tegen:

1. **C.**,
wonende te Y.,
2. **D.**,
wonende te X.,
3. **E.**,
wonende te Z.,
4. **F.**,
wonende te Z.,
5. **G.**,
wonende te Y.,
6. **H.**,
wonende te Y.,
7. **I.**,
wonende te Z.,
verweerders in de vrijwaring,
gemachtigde: mr. A.H. Wijnberg.

Partijen worden aangeduid als eiser, de stichting en (de leden van) de maatschap cardiologie of de cardiologen.

1. De procedure

- 1.1 De gemachtigde van eiser heeft bij brief van 3 december 2009 dit kort geding aanhangig gemaakt onder indiening van de memorie van eis, met 27 producties. Eiser heeft samengevat verzocht:
1. te oordelen dat de opzegging van de toelatingsovereenkomst door de stichting bij besluit van 6 november 2009 en de daarop gevolgde non-actiefstelling van eiser niet rechtsgeldig zijn en dat de daarop betrekking hebbende besluiten van de stichting vernietigd moeten worden;
 2. althans dat deze besluiten moeten worden opgeschort totdat in de hoofdprocedure is beslist;
 3. te gebieden dat de stichting het mogelijk maakt dat eiser zijn werkzaamheden als cardioloog in het ziekenhuis kan hervatten;
 4. te oordelen dat de stichting gehengt en gedooft dat ten laste van haar gedurende een periode van ten minste een half jaar een externe cardioloog wordt aangesteld als voorzitter van de maatschap;
 5. dan wel de voorziening te treffen die de voorzitter geboden acht;
 6. met veroordeling van de stichting in de kosten.
- 1.2 De gemachtigde van eiser heeft bij brief van 15 december 2009 de nadere producties 28 tot en met 32 overgelegd. De stichting heeft bij brief van 16 december 2009 22 producties en op 16 december 2009 een 131 pagina tellend dossier, dat door de maatschap cardiologie (hierna: de MC) aan de Raad van Bestuur (hierna: RvB) ter hand was gesteld, in het geding gebracht. Bij de mondelinge behandeling is gebleken dat de bij brief van 16 december 2009 in het geding gebrachte 22 producties de gemachtigden van eiser en de MC niet hebben bereikt. Alle partijen hebben ermee ingestemd dat de mondelinge behandeling, na een korte schorsing, is voortgezet.
- 1.3 De stichting heeft op 16 december 2009 een “memorie voorwaardelijke eis in spoedarbitrage” ingediend. Daarin verzoekt zij indien het Scheidsgerecht het besluit betreffende non-actiefstelling van de stichting vernietigt of schorst, de leden van de MC te veroordelen tot naleving van de aanwijzing van de RvB van 25 september 2009, althans de leden van de MC te verplichten tot samenwerking met eiser en in gezamenlijkheid zorg te dragen voor de cardiologische zorg in het ziekenhuis van de stichting, op straffe van een dwangsom van € 1.000,-- per dag, met hun veroordeling in de kosten.
- 1.4 De gemachtigde van de cardiologen heeft bij brief van 15 december 2009 twaalf producties ingezonden (waarvan productie 3, de uitspraak in kort geding van de rechtbank van 18 december 2009, ter zitting is overhandigd).
- 1.5 De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden te Utrecht op 21 december 2009. Eiser is vergezeld door zijn echtgenote verschenen in persoon, met bijstand van zijn

gemachtigde. De stichting was vertegenwoordigd door J., voorzitter van de RvB, en mr. K., juridisch medewerker van de stichting, en werd bijgestaan door haar gemachtigde. De leden van de MC, waarvan C. in persoon is verschenen, werden bijgestaan door hun gemachtigde. Partijen hebben het woord gevoerd mede aan de hand van pleitnotities van hun gemachtigden.

2. Samenvatting van het geschil.

2.1 Eiser is sinds 1992 op basis van een toelatingsovereenkomst als cardioloog verbonden aan het ziekenhuis van de stichting. Hij maakt deel uit van de MC in dat ziekenhuis. De onderlinge verhoudingen tussen de leden van de MC zijn al zeer geruime tijd verstoord, waarbij ook sprake is van het vormen van fracties. Bij een aantal leden van de MC bestaat onvrede over het functioneren van eiser. Daaromtrent is in 2008 een “zwartboek” opgesteld.

2.2 De MC heeft medio 2008 overeenkomstig het Reglement medisch professionele kwaliteit een functioneringsvraag gesteld aan het stafbestuur met betrekking tot eiser. Deze vraag betrof zowel het medisch-inhoudelijk functioneren als het functioneren in de maatschap en in de omgang met patiënten en medewerkers van het ziekenhuis. Deze vraag heeft geleid tot aanstelling van een externe commissie, die in april 2009 rapport heeft uitgebracht. De belangrijkste conclusies uit dit rapport zijn samengevat de volgende:

- a. Er zijn tekortkomingen in het medisch handelen van eiser, met name slordig en onzorgvuldig werken en onvoldoende kennis op het gebied van acute cardiologie. De verslaglegging over patiënten is onvoldoende.
- b. De bejegening van patiënten is onvoldoende. Bij herhaling begint eiser meer dan een half uur te laat met spreekuren.
- c. Bij herhaling is sprake van onvoldoende bereikbaarheid zowel tijdens reguliere zorg als tijdens diensten, met als gevolg tekortschieten in het leiding geven aan de werkomgeving (arts-assistenten).
- d. Er zijn ernstige tekortkomingen in de communicatieve sfeer welke mede hun oorsprong hebben in het gebrek aan leiderschap binnen de maatschap.

De externe commissie spreekt van een structureel probleem, dat eiser mede door een gebrek aan zelfreflectie niet kan oplossen. Als gevolg hiervan zijn er reële risico's voor de patiëntenzorg. De zorg van eiser wijkt in negatieve zin af van hetgeen binnen de beroepsgroep gebruikelijk is. De externe commissie heeft geadviseerd dat eiser een toetsingsstage zou volgen van drie maanden met speciale nadruk op acute cardiologie, zelfstandig beleid formuleren en communicatie met collega's. Daarnaast is aanbevolen dat eiser zich vervolgens zou laten bijscholen in de non-invasieve cardiologie. Na zes maanden zou een eindbeoordeling moeten volgen door de externe commissie met een zwaarwegend advies van de externe opleider. Eiser en het stafbestuur zijn akkoord gegaan met de aanbevelingen van de externe commissie.

2.3 Eiser heeft de toetsingsstage vanaf juli 2009 gelopen in Q. De opleiders hebben in een rapport van 14 oktober 2009 aan de externe commissie laten weten dat eiser op de vijf te beoordelen punten voldoende tot goed heeft gefunctioneerd en dat er op medisch-inhoudelijke gronden geen aanleiding is eiser te verhinderen zijn werkzaamheden te hervatten. Op dezelfde datum heeft de externe commissie dit aan de voorzitter van de

medische staf bericht, daaraan toevoegend dat de terugkeer van eiser wellicht op problemen kan stuiten en dat daarom de aanstelling van een externe cardioloog als medisch manager wordt geadviseerd. De externe commissie beschouwde haar opdracht hiermee als geëindigd. Bij brief van 28 oktober 2009 heeft het stafbestuur aan de MC meegedeeld dat het stafbestuur op basis van deze rapportage geen belemmering ziet voor de terugkeer van eiser in de reguliere patiëntenzorg.

- 2.4 De MC heeft aan eiser bij brief van 3 juni 2009 meegedeeld dat in de maatschapsvergadering van 18 juni 2009 de beëindiging van de maatschap met eiser aan de orde zou komen. Tijdens deze vergadering hebben de overige leden van de MC met uitzondering van L., besloten de maatschap jegens eiser op te zeggen tegen 1 januari 2010. De MC heeft eiser met onmiddellijke ingang de toegang tot zijn praktijk ontzegd. De MC wilde de uitkomst van de door de externe commissie aanbevolen stages niet afwachten. De redenen die naar de mening van de overige leden van de MC tot deze opzegging hebben geleid zijn in het besluit weergegeven, en luiden als volgt:
- a) het advies van de externe commissie inhoudende dat eiser niet goed functioneert en deze tekortkoming door middel van onder meer een stage moet zien weg te nemen;
 - b) de externe commissie zal na zes maanden een eindbeoordeling geven;
 - c) gebleken is dat eiser gedurende langere tijd zijn praktijk ernstig heeft verwaarloosd door onder meer het afzeggen van zijn spreekuren waardoor patiënten naar huis moesten worden gestuurd;
 - d) de onheuse bejegening door eiser van collega's en medewerkers;
 - e) het vertrouwen tussen eiser en zijn collega's is in een zodanige mate verstoord dat van een vruchtbare samenwerking geen sprake meer kan zijn;
 - f) en de patiëntenzorg daaronder in ernstige mate lijdt.
- 2.5 In september 2009 heeft een door de RvB van de stichting ingeschakelde mediator zijn opdracht te bemiddelen tussen de MC en eiser over diens terugkeer in het ziekenhuis beëindigd zonder resultaat.
- 2.6 Eiser heeft in september 2009 aan de RvB laten weten dat hij in het ziekenhuis wilde terugkeren. De RvB heeft vervolgens bij brief van 25 september 2009 aan de overige leden van de MC een aanwijzing gegeven in goede samenwerking met eiser zorg te dragen voor goede en verantwoorde cardiologische zorg in het ziekenhuis. Op 20 oktober 2009 heeft eiser in een bespreking met de RvB te kennen gegeven dat hij op 27 oktober zijn praktijk wilde hervatten. Daarbij is aan de orde gekomen dat de RvB zich zou moeten beraden over te nemen stappen, indien de overige cardiologen bij hun standpunt zouden volharden. Op 22 oktober 2009 heeft de raadsman van eiser aan de RvB bericht dat eiser zijn werkzaamheden eerst op 9 november 2009 zou hervatten. Bij brief van 4 november 2009 hebben de overige cardiologen aan de RvB meegedeeld dat zij op geen enkele wijze meer verantwoordelijkheid willen dragen voor het medisch handelen van eiser "of anderszins". Zij wezen iedere vorm van samenwerking met eiser af.
- 2.7 Toen bleek dat tussen eiser en de overige cardiologen geen enkele afspraak over samenwerking mogelijk was, heeft de RvB op 6 november 2009 meegedeeld dat hij zich genoodzaakt zag de toelatingsovereenkomst met eiser op te zeggen, met zijn onmiddellijke non-actiefstelling. Dit is vervolgens, nadat eiser was gehoord en na een

positief advies van het stafbestuur, gebeurd bij brief van 12 november 2009 onder opgave van redenen, namelijk (i) het rapport van de externe commissie van april 2009 en (ii) het feit dat de overige leden van de MC op 6 november 2009 de maatschap met onmiddellijke ingang hebben opgezegd, waardoor eiser geen deel meer uitmaakt van een samenwerkingsverband. De RvB zag geen heil in door eiser voorgestelde alternatieven zoals een externe begeleider of een eenmanspraktijk. Daarop is nog een briefwisseling gevolgd tussen de raadsman van eiser en de voorzitter van de RvB die bij brief van 13 november 2009 heeft erkend dat van medisch disfunctioneren van eiser geen sprake is en bij brief van 1 december 2009 heeft benadrukt dat door de opstelling van de andere cardiologen eiser niet op een patiëntveilige manier als cardioloog zal kunnen functioneren en dat daarom de opzegging van de toelatingsovereenkomst in stand blijft.

- 2.8 Bij vonnis van 18 december 2000 heeft de voorzieningenrechter te Y. de vordering van eiser die ertoe strekte dat de leden van de MC hem weer tot de maatschap zouden toelaten, afgewezen.

3. Bevoegdheid van het Scheidsgerecht

De bevoegdheid van het Scheidsgerecht volgt uit de toelatingsovereenkomsten die zijn gesloten tussen de stichting en de medisch specialisten, en staat tussen partijen vast. Overeenkomstig het verzoek van de stichting en de MC is de vrijwaring gevoegd behandeld met de hoofdzaak.

4. Beoordeling van de hoofdzaak

- 4.1 Voor de beoordeling van het geschil is het hierna volgende juridisch kader van belang.
- 4.2 Artikel 26.1 van de toelatingsovereenkomst luidt: “Het bestuur kan de medisch specialist, nadat deze in de gelegenheid is gesteld om gehoord te worden en zoveel mogelijk na raadpleging van (een vertegenwoordiging van) het stafbestuur, op non-actief stellen op grond van omstandigheden van zo ernstige aard dat onmiddellijke beëindiging van de werkzaamheden die de medisch specialist op grond van artikel 2 van deze overeenkomst verricht noodzakelijk moet worden geacht.”

Ingevolge artikel 26.5 blijft de non-actiefstelling van kracht tijdens de periode van opzegging, “voorzover het Scheidsgerecht bij wege van voorlopige voorziening niet anders zal hebben bepaald”.

- 4.3 Het Reglement medische professionele kwaliteit geeft de volgende omschrijving van disfunctioneren:
“een structurele situatie van onverantwoorde zorg, waarin een patiënt wordt geschaad of het risico loopt te worden geschaad en waarbij de betreffende arts niet (meer) in staat of bereid is zelf de problemen op te lossen.”

Artikel 5.2, aanhef en onder c, geeft het stafbestuur de bevoegdheid bij ontvankelijkheid van de functioneringsvraag een extern onderzoek te organiseren als het meent dat daartoe aanleiding bestaat. Artikel 5.5 bepaalt onder e) dat de externe commissie binnen de gestelde termijn schriftelijk verslag uitbrengt van haar bevindingen, onder f) wat het stafbestuur te doen staat als de vraag afdoende is beantwoord (dat wil zeggen naar de

mening van het stafbestuur geen sprake is van disfunctioneren) en onder g) dat indien het verslag daartoe aanleiding geeft in geval van disfunctioneren, een beslissing over te nemen maatregelen door het stafbestuur wordt voorgelegd aan de kernstaf.

- 4.4 De beoordeling van de rechtsgeldigheid van de opzegging van de toelatingsovereenkomst kan pas geschieden in bodemprocedure. Het oordeel dat deze opzegging geen rechtsgevolg heeft, is immers niet een voorlopige doch een constitutieve beslissing. De vordering tot ongedaanmaking van de non-actiefstelling van eiser strekt wel tot het geven van een voorlopige voorziening. Bij de beoordeling daarvan moet mede in aanmerking worden genomen of , en zo ja in hoeverre, de vordering tot nietigverklaring van de opzegging in de bodemprocedure een kans van slagen heeft, waarbij beoordeeld moet worden of sprake is van “omstandigheden van zo ernstige aard” als bedoeld in artikel 26.1. Nu het gaat om voorlopige voorzieningen dient in dit kader tevens een afweging van belangen van partijen plaats te vinden.
- In het onderhavige geval zijn de belangen aan de zijde van de stichting die van de kwaliteit van de zorg en de veiligheid van patiënten en, met het oog daarop ook het behoud van een goede samenwerking binnen het ziekenhuis, zowel tussen medisch specialisten onderling als tussen eiser en andere medewerkers. Daar staat tegenover dat eiser groot belang heeft bij het kunnen uitoefenen van zijn werk als medisch specialist, waardoor hij zijn vaardigheden en bevoegdheid als cardioloog kan behouden en inkomen kan verwerven. Bij een afweging van belangen zal aan de veiligheid van patiënten een groot gewicht toekomen.
- 4.5 De stichting heeft aan de opzegging twee omstandigheden ten grondslag gelegd:
- i) het rapport van de externe commissie van april 2009 omtrent het disfunctioneren van eiser als medisch specialist;
 - ii) het feit dat eiser door de onmiddellijke opzegging van de maatschapsovereenkomst geen deel meer uitmaakt van een samenwerkingsverband, zoals in de toelatingsovereenkomst als eis is gesteld.
- Hoewel de onder ii) bedoelde omstandigheid in beginsel de opzegging kan dragen, zal hierna eerst worden ingegaan op de beoordeling van het disfunctioneren van eiser, nu ook partijen daaraan, op belangrijke punten uiteenlopende, beschouwingen hebben gewijd.
- 4.6 Het rapport van de externe commissie van april 2009 is door de stichting in het geding gebracht. Eiser heeft ondanks het feit dat het rapport pas bij de mondelinge behandeling aan zijn advocaat in schriftelijke vorm ter hand is gesteld, voldoende gelegenheid gehad zich op dit punt te verweren. De inhoud ervan was uiteraard al eerder aan eiser, die inzage daarin heeft gehad, bekend. Namens hem is betoogd dat volgens het Reglement medische professionele kwaliteit van de VMS van de stichting (onder 9) het rapport onder een geheimhoudingsverplichting valt. Dit standpunt kan niet worden aanvaard. In een geding als het onderhavige, dat niet openbaar is, dienen alle voor de beoordeling van belang zijnde gegevens te worden geopenbaard tenzij dit in strijd is met de wet of niet mogelijk is op grond van andere zwaarwegende redenen. Uit het reglement volgt niet dat de RvB dit rapport, waarvan hij reglementair een exemplaar heeft ontvangen, niet zou mogen gebruiken ter staving van de door haar gebruikte opzeggingsgrond. Het oordeel van een externe commissie is juist van groot belang voor een evenwichtig en gemotiveerd besluit van de RvB met betrekking tot in dit verband te nemen maatregelen.

- 4.7 Het rapport moet in zoverre worden opgevat als een tussenrapport dat de externe commissie zelf in haar advies aan het slot daarvan vermeldt dat zij na zes maanden, als de toetsingsstage en bijscholing zijn voltooid, met een eindbeoordeling zal komen. De externe commissie heeft echter in feite in het rapport van april 2009 haar bevindingen aan het stafbestuur gerapporteerd (als bedoeld in artikel 5.5 onder e van het desbetreffende reglement). Zij heeft daarna ook geen eindrapport meer gemaakt, doch zij heeft ermee volstaan de positieve conclusies van de beoordelaars in de toetsingsstage ter kennis te brengen van de voorzitter van de VMS met de aantekening dat de terugkeer van eiser “wellicht op problemen kan stuiten” en op dit punt geadviseerd tijdelijk een externe cardioloog als medisch manager te benoemen.
- 4.8 Partijen verschillen van mening over de status en strekking van dit rapport en de eindconclusie van de externe commissie. Het meest aannemelijk is dat de externe commissie in haar rapport van april 2009 al tot de conclusie is gekomen dat sprake was van disfunctioneren van eiser. Daarop duiden ook de door haar gebruikte bewoordingen, die kennelijk ontleend zijn aan de definitie in het reglement. Onduidelijk is of en in hoeverre de externe commissie in oktober 2009 van haar voor eiser negatieve conclusies in haar rapport van april 2009 is teruggekomen. Aan eiser kan overigens worden toegegeven dat die conclusies in belangrijke mate steunen op hetgeen de commissie heeft vernomen van de door haar gehoorde personen, al ziet eiser daarbij over het hoofd dat ook anderen dan zijn maatschapsleden zijn gehoord en dat de externe commissie een groot aantal stukken heeft bestudeerd, waaronder vijf voorgelegde casus (waarvan zij er één weinig relevant heeft geacht). De commissie heeft kennelijk met haar eindconclusie bedoeld dat de toetsingsstage heeft aangetoond dat eiser op dat moment over voldoende bekwaamheid beschikt om weer gewoon als cardioloog werkzaam te zijn. Beslissend is dat het stafbestuur in zijn brief van 28 oktober 2009 ervan uitgaat dat eiser op voldoende niveau heeft gefunctioneerd en in de reguliere patiëntenzorg kan terugkeren (daarmee kennelijk de weg volgend van artikel 5.5 onder f) en dat de voorzitter van de RvB in zijn brief van 13 november 2009 aan de advocaat van eiser heeft meegedeeld dat van medisch disfunctioneren van eiser geen sprake is geweest. Van dit laatste moet dus ook in dit geding worden uitgegaan.
- 4.9 Het vorenstaande neemt echter niet weg dat – zoals in het rapport van april 2009 wordt vermeld – op een aantal punten stevige kritiek bestond op het professionele functioneren van eiser. Daarbij is onder meer gewezen op het feit dat hij vaak te laat kwam op een spreekuur, met een zekere regelmaat niet goed bereikbaar was tijdens diensten, achterbleef met goede medische verslaggeving, slordig was in zijn diagnose en behandelaanpak, en soms ernstig tekortschoot in de behoorlijke bejegening van patiënten en personeel. Het is niet aannemelijk dat deze punten van ernstige kritiek door de brief van 13 november 2009 zijn teruggenomen. De leden van de MC zoals deze tot 1 oktober 2009 bestond, met uitzondering van één lid, hebben deze kritiek uitdrukkelijk gehandhaafd en mede aan hun besluit de maatschap met eiser op te zeggen ten grondslag gelegd. Daarbij hebben zij, naar bij de mondelinge behandeling is gebleken, niet bedoeld dat eiser medisch-inhoudelijk zou disfunctioneren, maar wel hun standpunt gehandhaafd dat eiser niet voldoet aan de maatstaven die zij als maatschap voor de kwaliteit van het medisch handelen noodzakelijk achten. Het is ook niet aannemelijk dat de andere

zegslieden hun kritiek op het functioneren van eiser hebben teruggenomen na de positieve uitslag van de stage, die ook niet van dien aard is geweest dat de juistheid van deze kritiek daarmee is uitgesloten. De stagebeoordeling heeft weliswaar aangetoond dat eiser in die periode op de beoordeelde punten voldoende tot goed heeft gefunctioneerd, doch dit weerlegt niet de vaststellingen van de externe commissie met betrekking tot (kritiek op) zijn functioneren in het verleden. In zoverre moet daarom voorshands worden aangenomen dat de conclusies in het rapport van april 2009 zijn blijven gelden, ook al kan dit een en ander niet (meer) als disfunctioneren in de zin van het reglement worden gekwalificeerd. Eiser heeft dit klaarblijkelijk niet voldoende onderkend, doch hij had als professioneel medisch specialist wel degelijk onder ogen moeten zien dat zijn collega's ernstige kritiek op zijn functioneren hadden en dat hij niet ermee kon volstaan te wijzen op de goede afloop van de beoordelingsstage, die hij vervolgens dan ook ten onrechte als grond voor volledige rehabilitatie heeft aangevoerd.

- 4.10 De opzegging van de maatschap met eiser door de overige leden van de MC moet klaarblijkelijk in het licht worden gezien van het hiervoor in 4.9 overwogene. De bestaande kritiek van de cardiologen op eiser werd door de maatregel van een beoordelingsstage niet weggenomen. Daarbij valt in aanmerking te nemen dat de verhoudingen binnen de MC – naar eiser heeft erkend – al zeer geruime tijd ernstig waren verstoord. Alleen de verhouding tussen eiser en L., die per 1 oktober 2009 de maatschap heeft verlaten, was goed te noemen, hetgeen deze bij brief van 8 december 2009, waarin hij zich lovend over eiser uitsprekt, heeft bevestigd. Daar staat tegenover dat een ander oud-lid van de maatschap zich bij brief van 7 december 2009 zeer negatief over het functioneren van eiser heeft uitgelaten. Voorts kan niet eraan worden voorbijgegaan dat eiser, ook al was het tegen zijn zin, sedert eind november 2008 geen nacht- en weekenddiensten meer heeft verricht omdat onvoldoende vertrouwen in hem bestond. Ten slotte is voorshands aannemelijk dat eiser niet goed heeft gefunctioneerd als opleider en dat in verband daarmee bij de laatste (her)visitatie is gestipuleerd dat eiser niet als opleider meer zou fungeren.
- 4.11 De opzegging van de maatschapsovereenkomst is op vordering van eiser voorlopig beoordeeld door de voorzieningenrechter. Zij komt in haar vonnis van 18 december 2009 tot de slotsom dat het besluit van de maatschap op zorgvuldige wijze tot stand is gekomen. Hoewel dit onverlet laat dat arbiters die daarover definitief een oordeel moeten geven, tot een andere beslissing kunnen komen, duidt dit oordeel erop dat de overige leden van de MC meenden en mochten menen serieuze gronden te hebben om de samenwerking met eiser te beëindigen en dit besluit niet hebben genomen louter en alleen om een hun onwelgevallig lid van de maatschap uit hun midden te verstoten.
- 4.12 Voor de voorlopige beoordeling van het besluit van de RvB van de stichting om eiser na opzegging van de toelatingsovereenkomst op non-actief te stellen, betekent dit dat aangenomen moet worden dat de samenwerking tussen eiser en de overige leden van de MC duurzaam is verstoord en dat van een zodanig slechte onderlinge verhouding sprake is dat ook op de korte termijn van een vruchtbare samenwerking geen sprake meer kon zijn. Daaruit kan slechts de conclusie worden getrokken dat het in verband met de kwaliteit van de zorg en de veiligheid van patiënten niet verantwoord zou zijn, eiser tot zijn gewone werkzaamheden toe te laten. In een dergelijk geval kan de belangenafweging

als hiervoor in 4.4 vermeld, slechts in het nadeel van eiser uitvallen. Hoewel eiser om zeer begrijpelijke redenen eraan hecht zijn werkzaamheden te hervatten en ook duidelijk is dat de non-actiefstelling voor hem ernstige gevolgen heeft en in de toekomst nog kan hebben, zou een gedwongen hervatting op zeer grote problemen in het ziekenhuis stuiten en naar alle waarschijnlijkheid tot mislukking gedoemd zijn. Anders dan eiser meent, is de RvB niet tekortgeschoten in zijn verplichting om de belangen van eiser in bescherming te nemen. De RvB heeft immers getracht uitvoering te geven aan het advies van de externe commissie doch is vervolgens gemotiveerd tot de conclusie gekomen dat dit advies niet uitvoerbaar is. De RvB heeft de door eiser voorgestelde alternatieven onbruikbaar geacht omdat daarmee goede samenwerking tussen cardiologen niet voldoende is gewaarborgd.

- 4.13 Ten slotte verdient nog een belangrijk aspect aandacht. De (overige) leden van de MC hebben in verband met hun ernstige twijfels over het goed functioneren van eiser de procedure gevolgd zoals voorzien in het 4.1 vermelde Reglement. Daartoe waren zij ook gehouden als leden van de VMS. De procedure voorziet erin dat het stafbestuur dan wel de kernstaf beslist over de noodzaak van onderzoek en van de aan de uitkomsten daarvan te verbinden gevolgen. Daarmee valt niet te rijmen dat leden van de VMS deze procedure doorkruisen met eigenmachtige acties als waarvan hier jegens eiser sprake is. Eiser stelt zich in beginsel terecht op het standpunt dat hij van zijn collega's mocht verwachten dat zij de afloop van de beoordeling van zijn functioneren zouden afwachten. Een complicerende factor hierbij is echter de hiervoor in 4.8 besproken onduidelijkheid over de status van het rapport van de externe commissie van april 2009. Het is niet onbegrijpelijk dat de MC hieraan de betekenis heeft toegekend van bevindingen die wijzen op disfunctioneren. De MC heeft vervolgens in november 2009 de RvB en daarmee eiser voor een voldongen feit gesteld door na de reeds gedane opzegging nogmaals op te zeggen met onmiddellijke ingang. De rechtsgeldigheid daarvan staat in dit geding niet ter beoordeling, doch dit feit heeft de RvB wel ertoe gebracht de toelatingsovereenkomst op te zeggen. In dit kort geding moet worden aangenomen dat de RvB aan het voldongen feit van de beëindiging van de samenwerking niet kon voorbijgaan. In hoeverre aan dit een en ander andere gevolgen moeten worden verbonden, kan niet in dit geding aan de orde komen. Daarover zal in de bodemprocedure(s) moeten worden beslist.
- 4.14 Het in 4.8 en 4.13 overwogene geeft aanleiding de kosten van de stichting en de MC voor eigen rekening te laten. De kosten van het Scheidsgerecht komen ten laste van eiser. De vordering in vrijwaring behoeft geen behandeling omdat de voorwaarde waaronder zij is ingesteld, niet is vervuld.

5. **Beslissing**

De voorzitter van het Scheidsgerecht wijst het navolgende vonnis in kort geding:

- 5.1 De vorderingen van eiser zijn niet toewijsbaar.
- 5.2 De kosten van het Scheidsgerecht, vastgesteld op € 2.115,-- komen voor rekening van eiser.
- 5.3 Voor het overige draagt ieder van partijen de eigen kosten.

Dit vonnis is vastgesteld te Utrecht en is op 28 december 2009 aan partijen verstuurd.